

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, juuni 2010, nr. 13

**Lehes:
Esikülje lugu koguduse õpetajalt
Pauli Jumalaga jättes
Meenutusi Vennastekogudusest**

**Lambertus Taanis
Mudilaskoor
Hillar Vingel
Uudised**

Mu mano tulge, latse

Jüri Vallsalu

Tänavu Tartus toimunud EELK Kirikupäeva ja vaimuliku laulupeo moto oli "Mu mano tulge, latse". Murdekeelse teemaasetusega tahtis kirik rõhutada kodus tehtava vaimuliku töö tähtsust. On ääretult oluline, et meil on maakeelne Piibel, millest kujunes lausa kirjakeele väärikas alustala. On ääretult oluline, et meie kirikud oleksid korras ja avatud, et nendes toimuksid igal pühapäeval jumalateenistused. On ääretult oluline, et kirik ja kogudused teeksid oma võimaluste juures head tööd, et teenida oma kogukonda. See kõik on tähtis – samas, kirik ja kristlus ei ole kunagi tähendanud ainult ametikandjate ettevõtmisi. Meil kõigil, kodudes, erinevates keeltes ja keelemurretes, on oma oluline koht täita.

Kirikupäevade moto pärineb Jeesuse kohtumisest lastega, mille puhul osa täisealisi olid tõredad ja hurjutasid laste toojaid (Mk 10,13 jj). Jeesus ütleb siis neile "Laske lapsed minu juurde tulla, ärge

keelake neid, sest selliste päralt on Jumala riik!"

Tänapäeva psühholoogia rõhutab, et me kõik, täisealised, kanname endaga kaasas lapsepõlve. Kõik see, mis on lapsepõlves osaks saanud või saamata jäänud, mõjutab väga oluliselt hili-semat mõtlemist ja käitumist. Ei ole siis sugugi nõnda, et lapsepõlve mängud ja as-keldused kuuluvad ainult sellesse aega ning kui see aeg on möödas, siis algab alles tõeline elu.

Lapsepõlve kuuluvad ka tavaliselt meie esimesed tähtsad küsimused Jumala kohta. Sellesse aega ja ruumi ei ulatu veel kirjakeelne Piibel ega kiriku ametlik usutunnistus, aga just see aeg määrab väga oluliselt ära tulevase täisealise suhtumise usuga seotud küsimustesse. Selles ruumis on ainult küsija koos oma kaaslasega. Heal juhul on kaaslaseks lapsevanem või keegi teine, lapsest suurema elukogemusega inimene. Jah, kooli usuõpetusel oleks selles pingereas kindlasti oluline roll. Kuni aga kool klassikalist haridust anda ei

taha, jääb usuga seotud lünga täitmine lapse haridustel iga lapsevanema, ristivanema või täisealise kaaslasel osaks. Meie vastustest küsijale sõltub usuelu suurus või tühisus. Praegune aeg näitab selgesti meie seniste vastuste kvaliteeti.

Teema "Mu mano tulge, latse" ei taha aga sugugi meie tähelepanu piiritleda ainult laste kasvatamise küsimustega. Selles kutses on midagi ilusat igas eas inimesele. On vist nõnda, et mida vanemaks saab inimene, seda tähtsamaks muutuvad talle ka tema sünnikodu ja vanematega seotud asjad. Isegi vanale inimesele on oluline tunda ennast lapsena. Vanemad on tähtsad isegi siis, kui neid enam ei ole.

Kui me, Jeesuse Kristuse järgi, saame Jumalat oma taevaseks Isaks nimetada, siis on see suur arm. Rõhutan seda, sest nii vägeva keelelise kujundi juures on suur roll täita ka meie oma isal. Küllap siiski mõlemal vanemal. Kui meie suhted oma vanematega on ilusad ja tähendusrikkad, siis on neid kerge üle kanda

ka Taevaisale, kui vastupidi, siis peab ka Tema meie sajatusi kannatama.

Tänapäeval tunneme inimesena end sageli väga üksikuna. Individualism võimutseb. Kõik piirid meis ja meie ümber on muutunud. Arvutid, televisioon, internet – see kõik on ühtepidi väga vajalik ja võimaldab meile palju, samas aga süvendab meie eraldatust üksteisest. Nii mõnigi inimene jätab täna naabrile külaskäigu tegemata, kirikusse minemata või rahvamajas mõnel küla ühisel ettevõtmisel käimata selle põhjendusega, et kodus on nii hea televiisori või arvuti taga istuda. Jah, oleme kogu maailma omale koju kätte saanud, samas aga oleme oma hinge kaotamas.

Mu mano tulge, latse! Meid kutsutakse oluliste väärtuste juurde. Me ei tohiks tänapäeva kiirelt muutuvast maailmast lasta end "teaduse edusammudest" uinutada ega unustada oma lapsi, oma vanemaid, oma usku Jumalasse ning viimselt ka iseennast. Jumal on andnud meisse elava hinge.

EELK kirikupäev ja laulupeo „Mu Mano Tulge, Latse” 2010

Pauli Jumalaga jättes

Tanel Ots

Sõidan kodu poole, telefon heliseb, võõras number... Seda juhtub harva, et ma vastu ei võta. Tuleb meelde vana mees, kes rääkis, et kui vennaste palvemajas on olnud väga hea vaimulik osasaamine, siis ta ronib mööda võsa ja kraaviääri koju, sest ei taha kellegagi kohtudes ja tühja loba ajades lasta sellel kaduma minna. Viimati tundsin nõnda möödunud aasta nelipühilaupäeval Laine Villenthali matusele seades. Paljud kiirustasid sel õhtul üle kogu maa pealinnasuurimasse saali üht ameerikalikku jumalateenistust pidama. Jäi minemata. Sellega on nagu mõne väga hea suutäiega, tahaks hääd mekki hoida ja kohe ei kiirusta miskit tundmatu maitsega ampsu peale hammustama. Täna saatsime koduteele Pauli. Haualt tulles, autode juures kohmitsedes küsis ametivend Mihkel: "Kas lähete peole ka?" Ja parandas siis end kiiresti ning pisut kohmetult. Aga äkki polnudki see keelevääratus, vaid justkui südamest lendu tõusnud lind, millel mõistus püüab tavasid arvestades tiibu kärpida. Tõesti, pole ülevamat ja tähendusrikkamat sündmust inimeste korraldada ja kogeda jäetud, kui kristlik matusetalitus. Eriti kui nõnda suur hulk usklikke saadab koduteele oma armast venda ja eesvõitlejat. Aastakümneid Pauli vaimulikuks koduks olnud Hageri kirik vaevast mahutab jumalagajatjaid. Orel mängib

nõnda vägevasti, et mõnigi pöörduv vaatama, kas puldis on tõesti meie Mai. Koguduse koor ja orkester ning müriinal kaasa laulev rahvas, nagu Hageris alati on olnud - see on Pauli kogudus, tema inimesed. Mitukümmend vaimulikku auvalves ja järelehüüdeks pühakirjasalmi ütlemas. Piiskopid Eestist, Soomest ja Ingeri kirikust. Kõigi nende inimeste elukäigu üksikasjade ja hakkamasaamise vastu on Paul igal kohtumisel huvi tundnud ning omakorda neist hämmastava faktitapsusega kõnelenud. Tema abikaasa Niina on kord tabavalt öelnud: Pauli talent on inimesed. Küllap vaid lähem pere teab kõnelda ka ootamistest ja loobumistest, kui isal on kõigi teiste jaoks alati aega. 1953. aastal KGB ülekuulamisest loobus ta advokaadist ja lasi raportisse terve lehekülje kirjutada sellest, mida ta nõukogude võimust ja eesti rahva kannatustest arvab. Teades, et mitte ainult kohtuotsus pole juba ette kindel, vaid kõik on Jumala käes, võttis vastu selle osa "kõrghariduse omandamisest," mille Taevaisa oli Siberi avarustesse määranud. Peapiiskop tõi esile, et nii seisib üks mees vastu tollasele maailma suurvõimule, kelle ees värisid riigid. Tõde oli tähtsam ja suurem. Ning lisas veel vägevamana, et sama kindel oli inimeste ees Pauli tunnistus Kristusest. Pauli elu oli hoogne ja intensiivne, nagu tütar Anna tänukõnes ütles. Isa Vello ütles kalmistul talle omasel muhedal moel, et

seesama kindral Pakane, kes Talvesõja saatuse otsustas, hoiab ka täna kätt meie pea kohal, et soomepoisi matus oleks ikka soe ja kuiv. Vaatan mõttes kiriku aknast välja ja näen mälestuspilti lapsepõlvest. Paul ütleb jumalateenistuse lõpul altarist õnnistussõnad ja lõpulaulu teise või kolmanda salmi ajal vuhiseb tema käärkambri ukse ette pargitud Žiguli aknast välja vahtiva poisikese silme eest mööda. Lastelegi oli Pauli näitel selge, et kirikuõpetajal on palju tööd, ta peab jõudma enne järgmist jumalateenistust veel üht kodust armulauda andma ja siis ühe lapse ristima. Paul jõudis. Ta tegi mitme mehe töö. "Mind on ikka pandud remontivajavaid kirikuid teenima," tunnistas ta ise. Peapiiskop Andres nimetas Pauli suureks ehitajaks ihulikus ja vaimulikus mõttes, paljude usuisaks ja üheks meie kiriku patriarhiks. Lisaks meie maa kogudustele ei olnud erandiks Ingeri kiriku taastamine ja Petroskoi pühakoja ehitus, kus tsemendikotidki Eestist kohale veeti, töömeestest ja lauljatest rääkimata. Paul pani kõik enda ümber tööle, mõned koguduselikmed Hageris enda asemel kord kuus teenistusi pidama ja teised Ingerimaal kogudust rajama. Kõrges eas ja täna meie kiriku pikima ametiajaga vaimulikuna võis ta viimase aastani oma töökoormuses nii mõnelegi nooremale ametivennale silmad ette teha. Mõni aasta tagasi nähti teda koolipingis ühel hingehoiuseminaril: "Mul on

uus töökoht Hageri hooldekodus ja on vaja end pisut täiendada," kõlas igati adekvaatse põhjendusena. Poolteist aastat tagasi kutsusin Pauli oma 92-aastaselt vanaema vaatama, kes ei olnud kaua kirikusse ja armulauale saanud. Kui aega kokku leppisime, piilusid ma üle öla Pauli kalendrisse ja tundsin selle täiskirjutatud lehekülgi nähes, justkui oleksin tulitanud peaministrit. Leidsime ühiselt sobiva aja päeval, kus Paul pidi just saabuma Saksamaalt ja järgmisel päeval edasi sõitma Soome. Sel päeval oli tal hommikupoolikul plaanis jumalateenistus Hageri hooldekodus ja pärastlõunal veel üks üritus ning ennäe, nende vahel ligi paar tundi täitsa vaba aega. "No vanainimest peab ikka vaatama minema!" ütles ta mõjuvaks põhjuseks. Paul ise oli siis just pidanud oma 89. sünnipäeva. Kui külastasime Pauli koos peapiiskopiga pisut üle tunni enne tema lahkumist, oli ta silm selge, rõõmustasime koos ühiselt palvest ja saime tema poolt vaimuliku sõnaga teele, õigemini edasisele tööle saadetud. Viimasel aastal meenus ta sageli oma kõnedes lühikest luulerida, mille Arved Paul talle enne Siberi-teed naabervangikongist läbi seinaprao libistas: „Kristus mu lootus, lootuseks jääb, teel läbi kõrbe eluks mul saab!”

Tanel,
Pauli vähem vend

Meenutusi Vennastekoguduse tegevusest Hageris

Hart Urvas

Kui mind paluti kirjutada vennastekoguduse tegevusest Hageris, siis arvasin, et ma pole küllalt pädev seda vaimulikku tegevust vajalikul heal tasemel kirjeldama. Seetõttu püüan kirjutada

ainult oma kasinaid meenutusi minu noorusajast vennastekoguduse rüpes. Asusin 1949. aasta novembris tööle Salutaguse Pärimistehase ökonomistplaanijana ning sain tuttavaks samas ettevõttes töötava raamatupidaja Alide Romandiga,

kelle perekonnanimi pärast abiellumist oli Soomere. Alide isa Aleksander Tori, keda hüüti tema talu nime järgi Aruisaks, oli Hageri vennaskonna vanemaks ja palvetundide korraldajaks. Aleksander Tori poeg Ruudi (Rudolf) Tori oli üks Hageri

vennaskonna viljakamaid Jumala Sõna kuulutajaid. Alide Soomere abikaasa Erich oli samuti vennastekoguduse vend ning ühtlasi Randvere ja Rannamõisa ELK (Eesti Luterliku Kiriku, toim.) koguduste jutlustaja. Olin kasvanud kristlikus

Algus lk. 2

kodus, mistõttu pakkus mulle huvi külastada tolleaegsetes kristlaste kodudes peetavaid palvetunde, kuhu mind Alide Soomere sageli lahkelt kutsus. Kuna Hageri vennaskonna vennad olid ka ELK Hageri koguduse liikmed, kutsuti mind jumalateenistusele kirikus ning palvekoosolekule Hageri palvemajas. Kuigi nõukogude ajal oli usuline tegevus väljaspool kirikut keelatud, toimusid igal pühapäeval hommikused palvetunnid palvemajas. Seejärel mindi kirikusse jumalateenistusele ning pärast seda suundusid vennad jälle palvemajja pärastlõunasele palvekoosolekule, kus osales ka tolleagne Hageri koguduse pastor Albert Soosaar. Palvekoosolek algas vaimuliku laulu ja palvega, millele järgnesid kahe või kolme venna vaimulikud sõnavõttud ning lõpuks pastori lõppsõna, palve ja lõpulaul. Üldiselt olid vendade sõnavõttud lühikesed kuid südamest tulevad, lihtsad ja vaimselt kosutavad ning

vajalikud minu kui noore mehe kasvamiseks Jumala armus ja tunnetuses. Vaatamata sellele, et vennastekogudused 1947. aastal likvideeriti ja palvemajad riigistati, jätkus Jumala armu läbi palve-tundide pidamine Hageri palvemajas, mis oli ametlikult ümber nimetatud Hageri koguduse filiaal-kuulutuspunktiks. Palvemajas oli ka harmoonium ning mõned vennad olid võimelised vaimulikke laule harmooniumil saatma. Palvekoosolekutel valitses vendadevahelise armastuse ja osaduse õhkkond ning minusse kui nooresse uustulnukasse suhtuti lugupidamise, armastuse ja hoolivusega. Mulle meenus oma isalt kuulnud salm: „Oh mis armas asi see, et kui vennad elame rahu armastusega, ilma pahandusega.“ Jah, tõepoolest, ei mäleta Hageri vendade seas ühtki pahandust. Palvekoosolekutel osales 14 kuni 20 venda ning koosolekud toimusid palvemaja väikeses saalis, mis oli alati peaaegu rahvast täis.

Sõnakuulutuse aluseks loeti vastav piiblisalm ning lauldi kiriku lauluraamatust, kusjuures sõnavõtja vend ütles sõnad ette. Iga-aastaseks suursündmuseks oli palvemaja aastapäev septembrikuu kolmandal pühapäeval, kuhu sõideti paljudest Eestimaa paikadest nii busside kui veoautodega. Aastapäeval esines muusikalises osas koguduse segakoor Marta Tori juhatusel ja samuti pasunakoor Paul Pilvese juhatusel. Aastapäeva palvekoosolekul anti tervitussõna teiste koguduste külalisvendadele ja vennastekogudusega seotud pastoritele. Aastapäeva palvekoosolekutel oli vana palvemaja suur saal rahvast tulvil.

1952. aastal sain pärast leeriõnnistamist koguduse täisõiguslikuks liikmeks ja laulsin ka koguduse segakoori bassirühmas. Eelmise sajandi kuuekümnendail aastail organiseeris Paul Pilves meeskoori, kus osales 16-18 venda. Palvekoosolekuid peeti ka

Aleksander Tori, Johannes Vaikjärve, Paul Pilvese, Paul Laaseri ja Anton Vaarpuu kodudes. Nendel palvekoosolekul olid sõnavõtjateks pereisa poolt nimetatud vennad. Pärast koosolekut vahetati mõtteid ka isikliku usu elu kogemustest ning istuti armastussöömalauas. Saksamaa Herrnhuti vennastekoguduse keskusega pidas kirja teel sidet Saku palvemaja vanemvend Johannes Velk. Minu südamesoov oli külastada Herrnhuti vennastekoguduse keskust. See soov täitus, kui sain 1988. aasta augustis välispassi ja kutse Herrnhutist. Nii sain osaleda 13. augustil 1988 Herrnhuti koguduse asutamise aastapäeval, kus mul paluti öelda ka tervitussõna. Sain kogeda erilist külalis-lahkust ja vennaarmastust. Jäägu vennastekoguduse vaimsus kestma meie Hageri koguduse järgnevates põlvkondades.

Lambertus Taanis

Aivi Sepp, Sigrid Põld
Käesoleva aasta aprilli lõpus, mai alguses käis EELK Hageri kammerkoor Lambertus kontsertreisil

Taanis. Sellega oleks nagu kõik öeldud ja kõik tundub väga lihtne. Tegelikuses siiski kõik nii ladusalt ei sujunud. Kuigi saime reisi

käigus kogeda imelist Jumala juhtimist ja lõpus tõdeda, et oli suurepärase reis. Põhiline reisiseltskond asus Tallinnast laevaga teele 28.

aprilli õhtul, mõned järgnesid mitmetel põhjustel aga alles 30. aprillil erinevate lennukitega. Just siis oli päevakorral Islandi vulkaan,

Pärast kontserti Frederiksbergi kiriku ees Kopenhagensis

Algus lk. 3

mis oma tuhapilvi üle Euroopa saatis. Nii vaatasime murega reisile ja ei olnud kindlad, kas üldse lennukirahvas kohale jõuab. Ent vastupidiselt meie kartustele sujusid lennureisid kenasti ja hoopis bussisõitjad said vintsutuste osaliseks. Nimelt juba Tallinnas tundus, et bussiga ei ole kõik korras. Siiski mindi laevale ja peale rahulikku ööd hommikul bussi peale, mis aga kohe streikima hakkas. Nii jõuti liikuda umbes 5 km Stockholmi äärelinna, kus buss lõplikult üles ütles. Seal veedeti umbes 6 tundi, kuni peale pikki telefonikõnesid bussifirmaga saadi Rootsist buss, mis meid Kopenhagenisse sõidutas. Meie hilinemisest tingituna olid ka taanlased suures segaduses. Õnneks on meil aga Kopenhagenis oma kindel staap ehk „kindel linn ja varjupaik“ Katrini ja Henriku näol, kes oma suurte organiseerimise- ja logistikuvõimetega kõik probleemid lahendasid. Kõik reisijad said kodudesse paigutatud. Järgmisel hommikul hakkasid järjest laekuma lennukiga tulijad. Reedel, 30. aprillil oli kavas linnaeksursioon, mida juhtis

Henriku ema Birte. Eriti meelde jäävaks kujunes paadisõit, mille lõpus meid ka vihmaga õnnistati. Teine rühm suundus aga Tivolisse, kus atraktsioone nauditi ja mõnusalat aega veedeti. Õhtul toimus kontsert Kopenhageni Valby kirikus. Kuna meil polnud bussi, siis sinna sõitsime rongiga. Kontserdikava koosnes suuresti, nagu meil viimasel ajal ikka, eesti vaimulikust koorimuusikast. Soolosid esitasid Lauri Lend ja Kadri Nõlvak (külalisenä), viiulil Katrin Kaljuste. Laupäeval, 1. mail „bussisaaga“ jätkus. Maribosse sõitsime Taanist organiseeritud bussiga. Küllastasime Louise ema, kes pakkus meile oma kodu vägeva lõunasöögi. Pärast maitsvat einet tutvusime väikese ja armsa Maribo linnaga, kus õhtul toimus kontsert suures, vägevas ja võimsas keskaegses toomkirikus. oli hoopis teistlaadi kiriku ja akustikaga kui eelmisel õhtul Kopenhagenis. Vastuvõtt oli soe ja teenisime ära pika aplausi, mis tõi kaasa lisaloo laulmise. Südame tegi soojaks, et ka Maribosse oli sõitnud meid kuulama mitmed eestlased, nii nagu

eelmisel õhtul Valby kirikusse. kontserti tegi Louise meile veel ühe taani keele tunni. Võtsime sõnasõnalt läbi meie repertuaaris oleva taanikeelse laulu teksti, s.t. häälduse. Ja meil vedas – pärast kommenteeriti, et nii selgelt ei häälda isegi taanlased. Kontserdihitiks kujunes (vähemalt meie endi jaoks) Piret Ripsi laul „Ma tõusen tuhande üles“, mis oma lihtsuses ja ilus hinge läks. Kontserdijärgselt ootas meid taas söögilaud. Peale kehakinnitust ning väikest vestlust oli aeg bussi istuda ja ööseks tagasi Kopenhagenisse sõita. Pühapäeval, 2. Mail andsime päevase kontserdi Kopenhageni Frederiksbergi kirikus, on tegev nii Henriku ema Birte kui ka Henrik ja Katrin ise. Taas täiesti „teisest ooperist“ kirik. Võrreldes eelmiste kirikutega, keerulise akustikaga, milles polnud kerge laulda. Kontsert õnnestus aga siiski suurepäraselt, sest kogemus näitab, et tavapäraselt õnnestub reisidel teine ja kolmas kontsert kõige paremini. Ka sinna olid tulnud kohalikud eestlased meid kuulama – isegi Kohilast pärit inimesi. Kuna

oli mõnus päikesepaisteline ilm, saime laulda koori suvises riietuses. Et meil õnnestus sattuda Taani kuu esimesel pühapäeval, siis saime ka pisut ses hirmkallis linnas shoppata. Hinnad on poodides aga väga kõrged meie Eestimaaga võrreldes. Tavaline päts saia võib maksta 30 eesti krooni. Kes poodelda ei soovinud sai jalutada imekaunis kevadisest pargis, käia paadiga sõitmas või lihtsalt niisama olla. Õhtuks olime palutud Frederiksbergi kogudusemajja õhtusöögile. Pakuti erilist maasika-salatit, pastat, kastet ning magustoiduks imelisi torte. See oli ka viimane õhtu Taanis, kus juba saatsime teele ka esimesed kojusõitjad-lendajad, kel oli vaja järgmisel hommikul Tallinnas oma tegemiste juures olla. 3. mai varahommikul algas Eestist järele saadetud bussiga sõit kodu poole. See oli meie reisil juba neljas buss, mida kasutasime. Peale kaunist ja kevadist reisi läbi Taani ja Rootsi võttis kodupind meid vastu tõeliselt ebasõbralikult, näidates lausa oma talvist palet.

Mudilaskoor

Küsimused: Aivi Sepp

Mudilaskoor – Hageri koguduse noorim muusikakollektiiv

Hageri koguduse mudilaskoor alustas tegevust septembris 2008. aastal, mil algas ka uus pühapäevakooli hooaeg. Koori juhendavad – Merle Lend ja Sigrid Põld. Küsimustele vastas Merle Lend.

Kuidas ja miks üldse tekkis mõte mudilaskoor asutada? Juhatades ise ka kammerkoori, oli tore näha, et kammerkoorile kasvab peale uus põlvkond. Järjest

sündis pisikesi mudilasi. Ühel hetkel tajusime, et mudilased on juba piisavalt suured, et ka nemad võiksid laulma hakata. Sealt tekkiski mõte rajada Hageri kogudusse mudilaskoor. Mudilaskoor hõlmab suures osas lapsi, kes käivad ka pühapäevakoolis Hageris. **Mis kanaleid pidi infot levitasite?** Saatsime infot oma koorilauljatele, riptasime üles plakatid Hagerisse ja Kohilasse. Üsna hea on ka reklaam „suust suhu“, „lauljalt lauljale“. **Millised olid vastukajad**

üleskutsel?

Vastukajad olid väga positiivsed. Seni veel mudilastel laulmisvõimalust koguduses polnud, nüüd on see olemas. Lastele meeldib kohtuda sõpradega, ühiselt laule harjutada ja ka neid teistele esitada.

Kui palju lapsi tuli esimesse proovi? Kui palju lauljaid on praegu?

Täpset arvu ei mäleta, kuid laste hulk oli üsna suur. Arvan, et oli ligi 20 last. Praegu on aktiivseid osalejaid kusagil 14-15. **Eks ilmselt ole ju siingi nii, et proovides on vähem**

lauljaid kui esinemistel?

Tihti see kooritöös on jah nii, et kõigil pole võimalik kõikides proovides käia, kuid minu meelest mudilaskoori lauljate osalemine proovides on täitsa hea, lapsed käivad tublisti kohal.

Kuidas saab mudilased koos laulma ja mis neid motiveerib?

Ma arvan, et meid motiveerib ühine musitseerimisrõõm, vahvad laulud, toredad sõbrad, pillimäng ja palju muud.

Tähelepanu hajumine, üksteise kuulamine või mittekuulamine,

Algus lk. 4

9. Mail 2010, Emadepäevakontserdil

rääkimine, sahistamine – need on kõik segavad faktorid. Kuidas hakkama saate?

Eks väikeste lastega on ikka elevust ning sagimist, kuid nende siirus ja südamlikkus kompenseerib kõik. Nad tahavad tihti jutustada huvitavaid lugusid, mis nad vahepeal teinud on või kus käinud. Kui üks alustab jutustamisega, siis loomulikult ka kõik teised tahavad rääkida, küsimusele vastata jmt, aga mitmed

jutustamised jätame ka pärast proovi, kuna siis on veel aega kõigiga eraldi suhelda.

Kas ka lapsevanemad on kaasa haaratud?

Lapsed on proovis iseseisvalt, kuigi lastevanematel ei ole keelatud prooviruumis viibida ning mõned seda võimalust ka kasutavad.

Millal oli mudikaskooril esimene ülesastumine?

Esimene ülesastumine oli isadepäeval.

Kui palju on üldse

esinemisi olnud? Kas on olnud laulmisi ka väljaspool Hageri kogudust?

Oleme päris mitu korda laulnud kodukirikus Hageris. Teeninud kaasa perejumalateenistustel isade- ja emadepäeval, ülestõusmispühal, jõulude ajal ja ka mõnel teisel pühapäeval. Lisaks Hageri kirikus laulmisele esinesime sügisel Keilas misjonipäevadel. Tänavuse hooaja lõpetasime

emadepäeval Hageri kirikus täispika piduliku kontserdiga orelifondi toetuseks.

Millised on olnud meeldejäätavamad hetked?

Mulle on meelde jäänud laste siiras ning ilmekas laulmine, mis ei jäta kuulajaid puudutamata:)

Kas ja kaua kavatsete jätkata?

Kindlasti alustame sügisel taas uue hooajaga ning tahame jätkata nii kaua, kui Jumal lubab.

Hillar Vingel

Küsimused: Aivi Sepp

Hageri koguduse juhatuse aseesimees Hillar Vingel sai EELK aukirja Räägi pisut endast. Millisest kodust ja perest oled pärit?

elutee algas vaba kodumaa viimasel rahuliku aasta

kevad. Kohe järgnesid hoopis ärevamad ajad.

Lapsepõlv ja koolitee möödus vanemate kodu talupidaja peres koos õe ja vendadega. Meie Kaarmanni talu asus Kirikla mõisa naabruses. Suhtlesime sageli kirikuõpetajate Thomsoni ja Soosaare perekondadega.

Milline oli Sinu koolitee? Kes Sa oled ameti poolest ja millega oled tegelenud, nii tööalaselt kui hobi korras?

Alghariduse omandasin Kernu koolis ja keskkoolis õppisin Kohilas. Seejärel siirdusin õppima Tallinna Ehitustehnikumi, kus

omandasin tööstus- ja tsiviilehituse tehnika eriala. Ehitusega jäin seotuks kogu töömehe-eaks. Mulle meeldis juhtida valdkondi, mis löid püsivaid väärtusi järeltulevatele põlvedele. Ehitamine sai hobiks ka vabal ajal, ehitades endale ja andes nõu teistele.

Algus lk. 5

meeldib ka looduses viibimine ja loomade jälgimine, mis annab võrratu ettekujutuse Looja poolt loodust.

Millal ja kuidas liitusid Hageri kogudusega?

Hageri kogudusega olen olnud seotud lapsepõlvest saadik. Töö ja elukohtade tõttu olin Hageriga vähem seotud kuuekümnendatel, seitsmekümnendatel aastatel. Tihedamad sidemed Hageri kogudusega tekkisid uuesti Hageri kiriku küttesüsteemi ehituse käigus. Seal edasi osalesin mitmete kirikuga seotud majandus- ja ehitusküsimuste korraldamisel.

Mis ajast oled koguduse juhatuses ja aseesimees?

Hageri koguduse juhatuse koosseisu olen kuulunud alates esimestest täiskogu valimistest. Viimastes juhatuse koosseisudes täidan aseesimehe ülesandeid. suutnud juhatuses säilitada rahuliku sisekliima. Juhatuses koosseis on aeg- ajalt

noorenenud, see tagab koguduse elu järjepidevuse.

Mida arvad meie kogudusest?

Aastad lähevad, põlvkonnad vahetuvad, aga meie kogudus on püsinud tugevana. Soovin, et jätkuks töötajaid, kes hinges kannaks esivanemate poolt pärandatud kohusetundlikkust.

Said mõne nädala eest EELK aukirja. Milliseid tundeid see Sinus tekitas?

Olin südamest liigutatud koguduse poolt algatatud ja EELK pool üleantud aukirjast. Minu teened koguduse ees said võimalikuks paljude tublide koguduse liikmete aktiivsel toel.

Hiljuti täitus Sul 70.

eluaasta. Mida mõtled vaadates tagasi ja ettepoole?

Arvestades elatud aastaid enam tulevikuks suuri plaane ei tee. Püüan kaasa aidata nende koguduse toimetuste juures, mis mulle veel jõukohased.

Hillar Vingel pärast aukirja kättesaamise tseremooniat

Uudised

Sammud oreli restaureerimiseks

Oleme saanud jälle sammukese edasi meie kiriku oreli taastamiseks. Sellel kevadel korraldasime kutsutud pakkumise konkursi, kus osales neli orelimeistrit – kaks Eestist ja kaks Lätist, kes kõik oma pakkumise ka tegid. Pakkumiste aluseks oli rootsi orelieksperti Göran Grahni koostatud restaureerimisprogramm. Valituks osutus Olev Kentsi Orelitöökoda OÜ.

Oreli restaureerimistöödega alustatakse juba sellel sügisel. ja kui Jumal lubab, siis saame pillide kuninga helisid nautida juba 2011 jõuludel. Pakkumine on u 600 000 kroonile, mis osutus palju soodsamaks kui seni kartsime. Tänu annetejatele oleme seni jõudnud koguda umbes 100 000 krooni.

Lepingu pidulik allakirjutamine orelimeistriga toimub 29. augusti Jumalateenistusel ja esimene makse (20%) on lepingukohaselt kohe pärast allakirjutamist. Nagu näha on suurem osa veel puudu ja seega on suur palve seda ettevõtmist toetada.

13. Augustil 2010 on heategevuskontsert oreli restaureerimise toetamiseks.

Orelimuusikat esitavad tuntud eesti organistid, lisaks saab kuulda laulusolisti ja mandoliinet

Kõigil on võimalus soetada endale sümbolne orelivile,

soetanute nimed saavad graveeritud metallplaadile, mis paigaldatakse oreli kõrval seinale.

Vilede hinnad on 500, 2000, 5000, 10 000, 25 000, soovi korral saab soetada ka mitu vile.

SA Hageri Lambertuse Kirik
a/a 10220095793011 SEB

Juhan Põld
SA Hageri Lambertuse Kirik juhatuse esimees

Tel. 5204371

Uudised, teated

Teenekatele kiriku töötajatele ja toetajatele anti üle EELK autasud

EELK avaldab juba mitmendat korda tunnustust ustavatele ja pühendunud töötajatele. Käesoleval aastal andis peapiiskop Andres Pöder autasud üle tänujumalateenistusel Tallinna piiskoplikus toomkirikus 1. nelipühäl, 23. mail.

Hageri kogudus sai järgnevad autasud:

EELK Teeneteristi III järgu orden

Mai Mänd, kirikumuusik, Hageri koguduse organist,

EELK aukiri

Hillar Vingel, Hageri koguduse juhatuse aseesimees.

Mai Mänd

Hillar Vingel

Misjonikeskusel uus peasekretär

EELK Kirikupäeval seati ametisse EELK Misjonikeskuse peasekretär Kristiina Kaljuste (21).

Kristiina on olnud Hageri kogudusega seotud sünnist saadik, Hageri koguduse täisõiguslik liige aga viis aastat. Viimased kolm aastat on Kristiina noorteklubi Esik eestvedaja Sakus. Misjonikeskuse sekretärina töötab ta alates käesoleva aasta maikuust. Ühe esimese tööülesandena korraldas Kristiina Kirikupäevade raames üle-eestilist kirikukonverentsi "Koguduse palet otsimas".

11. juunil toimus Tartu Peetri kirikus pidulik ametisse seadmine ja õnnistamine peapiiskop Andres Pöderi poolt.

Jõudu ja õnnistust Kristiinale selles olulises töös!

S.Lend

Kogudusel on 2010-2019. a. Arengukava

Koguduse nõukogu kehtestas käesoleva aasta mais kogudusele 2010-2019.a. arengukava. Lihtsustatult öeldes tähendab arengukava nende tööde ja tegevuste loetelu, mis on vajalikud ja mis tuleks kogudusel kümne aasta jooksul ette võtta.

Suuremate töödena on planeeritud oreli restaureerimine ja kiriku välisfassaadi remont. Sakku tuleks ehitada abikirik. Jumalateenistuste osas seisab ees EELK-s kehtestatud uue liturgilise korra õpetamine ja kasutuselevõtt. Koguduse noored ootavad noortetöö pastori ametikoha loomist. Nimetatud ettevõtmistele lisaks on planeeritud terve hulk väiksema mahu ja tähelepanuga tegemisi. Kas kõike planeeritud suudame ellu viia, seda näitab aeg. Arengukava on avalik dokument ja kõik, kes soovivad, saavad sellega tutvuda.

Kehtestatud kava on nähtav koguduse interneti koduleheküljel: www.eelk.ee/hageri > Teated, uudised > Arengukava.

Head lugemist ja koguduse tegemistele kaasatulemist!
J.Vallsalu

11.07.2010, 12.00 toimub kotsertjumalateenistus puhkpillimuusikaga, külas on puhkpilliorkester Saksamaalt, Breklumist

Sügisest algavad Sakus taas Noorteüritused Esik, täpsem info kodulehel www.esik.ee

**Hageri kogudus mälestab oma
kauaaegset õpetajat
Paul Saar't (7.06.1919-5.03.2010)**

TEATED

Hageri Lambertuse kiriku oreli restaureerimise heaks on võimalik annetada a/a 10220095793011
Sihtasutus Hageri Lambertuse Kirik

EELK Kirikukogu otsusega on soovitatav igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST

Näidis:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
1000.-	120.-
2000.-	240.-
5000.-	600.-
8000.-	960.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangapäidekandega koguduse pangavarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi
- * Koguduse pangavarve: Eesti Ühispank, a/a 10802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevad-suvine leerikursus algab igal aastal 1. laupäeval peale Ülestõusmispühi. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. See leerikursus on mõeldud ennekõike koolinoortele. Leeripäev on juulikuul 1. pühapäeval

Sügisleer algab igal aastal septembri 1. laupäeval ja kestab novembri alguseni. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. Leerikursusele kutsume ka neid, kes arvavad, et nende õige leeriaeg on möödas.

RAAMATUKOGU

Kogudusemajas olevast koguduse raamatukogust on võimalik laenutada kristliku sisuga raamatuid alates 1997.aastast. Mõtte algataja ja tubli eestvedaja on raamatukoguhoidja Aivi Sepp.

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kella 10 – 11.45.

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 kuulutuse tund
kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Mihklipäevast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

*

Noortetunnid, täpsem info Kätlin Barz
(Tel:56645672),
Noorteklubi Esik, www.esik.ee
56506651

*

Misjonärid Maria ja Jukka Repo
maria.repo@eelk.ee

*

Koguduse **segakoor**,
info Anne Maasalu (tel:48 97381)

Koguduse **kammerkoor "Lambertus"**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **mudilaskoor**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **puhkpilliorkester**, info
Joel Ots (tel.56 622896)

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbriga valmistamiseks. Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbriga valmistamiseks kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp ja Juhan Pöld.
Trükkimisetöö OÜ ERKOTRÜKK